

HET A.M.U.-CONGRES VAN 1963

In 1963 werd het jaarlijks congres van de American Malacological Union gehouden in Buffalo, van 18 tot en met 21 juni, onder voorzitterschap van prof. dr. A. Mead. Gastheer was de Conchological Section van de Buffalo Society of Natural Sciences, een van de oudste biologische genootschappen van de Verenigde Staten (opgericht in 1861). Het aantal deelnemers, minder dan honderd, was niet zo groot als wij gewend zijn van voorgaande jaren. Reden hiervoor is ongetwijfeld dat het organiserend comité als verblijfplaats voor de deelnemers het meest exclusieve hotel had uitgekozen, en de prijs daarvan heeft velen afgeschrikt.

Het indelingsschema van het congres is steeds gelijk aan dat der voorgaande jaren. De eerste ochtend dient voor inschrijving, 's middags en de twee volgende dagen zijn bestemd voor lezingen, en de vierde dag is voor de excursie. De lezingen werden ten dele gehouden in het hotel, deels in het Buffalo Museum of Science. Het programma was overvol, met een totaal van bijna veertig lezingen. Het programma zou minder druk zijn, als niet aan acht sprekers was toegestaan om twee lezingen te houden. Gelukkig waren veel lezingen zeer goed, de meeste sprekers maakten gebruik van kleurendia's. Een bijzonderheid van dit congres was dat er op de laatste middag een colloquium werd gehouden: "The expanding frontiers in Malacology", waaraan vijf sprekers deelnamen. Dit was een toekomstvisie van de malacologie, respectievelijk betreffende de mariene weekdieren (A.H. Clarke), zoetwaterweekdieren (E.A. Malek), onderzoek in de tropen (W.J. Clench), woestijnen (A.R. Mead), en taxonomische problemen (J.B. Burch).

De overige lezingen waren zeer gevarieerd, te veel om op te noemen, maar het deed mij genoegen dat enkele malen het onderzoek van diverse Nederlandse malacologen genoemd en geprezen werd. Meer dan de helft van het aantal lezingen had betrekking op land- en zoetwaterweekdieren, het aantal systematische onderwerpen was gering.

De excursie was geheel anders dan vorige jaren, het was namelijk geen malacologische excursie, maar een toeristisch uitstapje naar de Niagara-watervallen. De Niagara bestaat uit twee aparte watervallen, een aan de Amerikaanse, de ander aan de Canadese zijde, de zogenaamde horse-shoe falls, die de vorm van een hoefijzer heeft. Vanuit een uitzichttoren aan de Canadese zijde hadden de deelnemers een pracht gezicht op de waterval.

Na het Congres maakten wij met ons gezin een trip door Canada, en daarna werden nog enkele Amerikaanse musea bezocht.

Het Zoölogisch Museum van de Universiteit van Ann Arbor, een van de vooraanstaande instellingen voor hoger onderwijs in de U.S.A., heeft een belangrijke malacologische afdeling. De leiding daarvan is in handen van de in Amsterdam geboren prof. dr. H. van der Schalie. De showcollectie van het Museum is zeer onbelangrijk, terwijl de studieccollectie gespecialiseerd is in land- en zoetwaterschelpen van de U.S.A. Dr. John B. Burch leidde ons op de afdeling rond, waar uitstekend experimenteel werk wordt verricht op parasitologisch gebied, chromosoom-onderzoek, en papier-chromatografie. Gemiddeld een student per jaar promoveert hier op een malacologisch onderwerp; aan een promotie-onderwerp wordt ongeveer vier jaar gewerkt, wel een bewijs dat het onderwijs aan deze Universiteit op heel wat hoger peil ligt dan dat van veel andere Amerikaanse Universiteiten.

Het Chicago Natural History Museum is gehuisvest in een prachtig gebouw, gelegen aan het Michigan Meer. Over het algemeen is de showcollectie zeer verzorgd, maar de malacologische verdient een vernieuwing, ze dateert van voor 1940. De wetenschappelijke collectie werd voornamelijk opgebouwd door de uit Duitsland afkomstige malacoloog F. Haas. Dr. Haas is inmiddels gepensioneerd, maar werkt nog steeds op het Museum. Hoofd van de malacologische afdeling is dr. A. Solem, die wordt bijgestaan door drie dames. Ook in dit Museum ligt het zwaartepunt op de landmollusken, maar de collectie bevat toch ook een goede selectie mariene soorten.

In 1964 zal het A.M.U.-Congres gehouden worden in New Orleans, aan de Golf van Mexico.

H.E. Coomans.